

världsmarknaden verka till fördyring af lefnadskostnaderna, samt för Riksdagen framlägga de förslag, denna utredning må föranleda;

att likaledes hos Kungl. Maj:t anhålla, att, i samband med denna utredning, måtte uppgöras en plan för att, dels genom besparingar och dels genom beredande af andra inkomstkällor för staten, ordna frågans statsfinansiella sida, därest Riksdagen finner sig böra, sedan utredningen föreligger, besluta lifsmedelstullarnas fullständiga afskaffande samt däremot svarande eller eljest påkalladt borttagande af eller nedläggning i öfriga tullsatter.

Stockholm den 26 januari 1912.

Bernh. Eriksson.

<i>Hj. Branting.</i>	<i>Carl Lindhagen.</i>	<i>Herm. Lindqvist.</i>
<i>E. Palmstierna.</i>	<i>Fr. W. Thorsson.</i>	<i>A. J. Christierson.</i>
<i>Nils Persson.</i>	<i>Värner Rydén.</i>	<i>Viktor Larsson.</i>

Nr 152.

Af herrar **Waldén** och **Thorsson**, *om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående inskränkning af antalet förste kontrollörer vid sockerbeskattningen.*

Den omorganisation, som 1907 genomfördes beträffande kontrollen öfver tillverkningsbeskattningen i riket, hvarigenom ett centralt ämbetsverk, kontroll- och justeringsstyrelsen, upprättades och dessutom en del förändringar beträffande den underordnade tjänstemannakårens organisation m. m. genomfördes, hade till uppgift att åstadkomma såväl större enhetlighet på ifrågavarande förvaltningsområde som äfven största möjliga besparingar inom detsamma.

I viss mån torde väl äfven dessa syftemål hafva vunnits genom nämnda omorganisation. Det torde dock kunna ifrågasättas, huruvida densamma i alla afseenden varit ägnad att åstadkomma en kontroll,

som, på samma gång den gjorts tillräckligt effektiv att kunna tillgodose statens berättigade intressen, å andra sidan icke blifvit dyrare, än som är nödigt.

Salunda torde det enligt vårt förmenande vara alldeles öfverflödigt att anställa en förste kontrollör vid hvarje sockerfabrik, såsom nu är fallet. Vid råsockerfabrikerna, hvilka äro i verksamhet endast 2 å 3 månader under året, har en förste kontrollör så liten sysselsättning, att det måste betraktas såsom ett slöseri med statens medel att aflöna en dylik tjänsteman vid hvarje sådan fabrik.

En afsevärd besparing skulle här kunna göras, om tillsynen öfver kontrollen vid dessa fabriker antingen uppdrogs åt förste kontrollörerna vid närliggande raffinaderier, eller ock så, att flera inom ett begränsadt område liggande råsockerfabriker hade en gemensam förste kontrollör, hvilken genom att under tillverkningstiden regelbundet besöka de olika fabrikerna hade att öfvervaka den nödiga kontrollen vid desamma. Enligt vårt förmenande skulle en dylik anordning med lätthet kunna genomföras åtminstone i Skåne med dess goda kommunikationsförhållanden, och som bekant, äro de flesta af våra sockerfabriker belägna i denna provins.

Vid raffinaderierna brukar förste kontrollören antaga en af kontrollörerna som sin assistent, hvilken har att jämföra kontrollörernas dagliga uppgifter öfver utlämnadt socker med fabriken uppgifter, och om de öfverensstämma, hvilket i regeln är fallet, införas de af förste kontrollören i härför afsedda rubriker i kontrolljournalen.

Införandet af dessa uppgifter kräfver en tid af 10 å 20 minuter dagligen. Dessutom har förste kontrollören att vid månadens slut uppgöra och till kontrollstyrelsen insända ett sammandrag af nämnda uppgifter, hvilket arbete torde taga en tid af 1 å 2 timmar. Det torde väl med skäl kunna ifrågasättas, huruvida ej detta obetydliga och enkla arbete i stället skulle kunna utföras af de tjänstgörande kontrollörerna, hvilket var förhållandet under den tid, beskattningen beräknades efter mängden af afverkade betor och då kontrollen var lika viktig och makt-påliggande som nu.

Genom en dylik anordning skulle man med så mycket större lätthet kunna genomföra den inskränkning i förste kontrollörernas antal, vi med denna motion åsyftat, och hvarigenom betydande besparingar i kontrollomkostnaderna skulle kunna göras.

Vi hemställa alltså,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t ville låta utreda, huruvida

och i hvad mån en inskränkning af de vid sockerbeskattningen anställda förste kontrollörernas antal må kunna ske i syfte att minska omkostnaderna för kontrollen vid nämnda beskattning, samt för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill denna utredning kan föranleda.

Stockholm den 26 januari 1912.

O. H. Waldén.

F. W. Thorsson.

Nr 153.

Af herrar **Waldén** och **Thorsson**, om ändrad lydelse af 25 § 4 mom. i förordningen angående beskattning af socker.

Kontrollörerna vid rikets sockerfabriker ha under år 1911 i skrivelser till Kungl. Maj:t i underdånighet anhållit om sådan ändring af gällande förordning angående beskattning af socker, att dagarfvodet för nämnda kontrollörer måtte höjas från sex till åtta kronor.

Då vi emellertid erfarit, att ifrågavarande framställningar torde af Kungl. Maj:t komma att lämnas utan afseende för närvarande och sålunda ej bli föremål för kungl. proposition till innevarande års Riksdag, och då vi anse, att nämnda kontrollörer äro i behof af en löneförhöjning, och äfven förebragt tungt vägande skäl härför, hafva vi funnit oss böra göra framställning härom till Riksdagen.

I ofvanberörda skrivelser framhålla petitionärerna såsom skäl för sin anhållan i hufvudsak följande:

På framställning af Kungl. Maj:t till sistlidne års Riksdag höjdes dagarfvodet för såväl förste kontrollörerna vid sockerbeskattningen som kontrollörerna vid brännvinsbeskattningen, hvarigenom de förre erhöilo ett dagarfvode af tolf kronor under hela året och de senares dagarfvode bestämdes till minst tio och högst femton kronor.

Enligt förordningen angående beskattning af socker af den 2 juni och ordningsstadgan af den 9 juni 1905 ökades sockerkontrollörernas tjänstgöring i medeltal per dygn från 6 till minst 8 timmar med bibe-